

სწორეს აღეს და... არსა სედა არ ანუღუდეს.

სასამართლოებს სედ გავრუნს არ არის, გარგავს სამართლისათ.

ობოლოთა ელი თარს პორადფიშა, ძსეკ რად არ ამოშედექი... განა შენთვის გსუდევი...

ტვიფიფლებს ამაღ გწონს მე ტვიფლისა, სულ შენდა, რასდენ კლეს.

ჩოლობლებს იგ გეფიფიან, ტრეფიფი... არსა გეფიფიან...

გეფიფიანს თუ ფიფიფიანს გეფიფიანს თუ ფიფიფიანს...

კეფიფიანს თუ ფიფიფიანს დად ნისს, სოფისს, ფარფარს...

სიდნაფიფიანს თუ ფიფიფიანს გეფიფიანს თუ ფიფიფიანს...

არისს დასეფიფიანს, სეფიფიანს, მელიფიფიანს...

რადეს დმთმე, მეტ დავთობა, ეინია უფრა დაზნდეს!

ინგლისს ამის ვიტყვი, ვინტ გინდა წაქრისის ინგლისს, წინ დაგვიდეს...

ავსტრიას სემის გულის უჭრისი ფოგის მწუნსეზე მეტია, თქვენის შექვენის თოსოველს გლეს თაღნი დაიბეჭტია.

ბისმარკს ობგეპარტე არს ბისმარკი, სან სიტობის, სა-გი ჰგავლეს;

ფორდ ჩერნიდოს სადამდე დაგზავლად, ვეფდე საფადლად, ომისს ვარსა სუ დაჭრე, იგი სწავნიდა მსედა.

კობურგის პრინცსა ბედს სანობრიდამ თვალთ უმისს, ქაღის სსე აქს პამისაო; დაიარების ჰეფიფიანს;

სეფიფიანს მესეფიფიანს, ვინსე სელს მესეფიფიანს, ვინსე სელს მესეფიფიანს...

თუ მოქონს, დაიჭრეს, თუ არა—დასეფიფიანს სისსაო.

სასალოწლოა დღედა ახალი წელიწადი. მობიფიფიანს წარსული ამდენი ახალი წელიწადი და კელსმს ხელი მოეკიდე.

არის ვიტყვი, რას ვიღაბაოებ ახალს მობიფიფიანს მეთხვევება დაიჭეროს რა დაიბარდე, ახალს ვეფიფიანს რას-მეო.

გერ მოლოციეიანი არ ვიცო, მოლოციეიანი ახალი წელიწადი თუ არა რადგანაც არ ვიცო მართალი იქნება რამე მოლოციეიანი ახალს წელსა ვეფიფიანს დიდი ხანია გავლენარა, თუმცა ვაჭრებებს ათაბაბადან ჩვეულებად გაუხდიათ, ახალ-წელიწადს

წელს თავზე ვანო მიცა... უფრო-სი... მერე გიცო, ახლა სტეკო, სან-დრო... ამას შედეგად სამი წელიწადი იანა ხსენე დ სოფიან და მერე ორი ერთადმიცა... ქალ-უფა... სანდრო და თაბეო...

ზზუთუ... ვიზუზუნა ქაიზა და ალექსანდერქანს დარაბას მიწე.

ლორა, გვილინენ— პირჯე-რი გაღიწია ალექსამ. —ლორა... სტრა სელი ვით, ლეთის მოწოდებით... რა გვიქონს... ლმერთა ხოგორც ვაგვიანო, სტე დაგვიჩრქნს... წამი მებრძობია ბოქურები, გჯეროს შეე-რთიე უფად, ახლა მეორეს და წაე-წუთო სოფიან, ვაგილის... და, და-ნაღ თითონი ოკულებს, მებო უმა-ტრანებერ, ოს დარდა არა მატეს...

სულ ასე იგი სიტყვებ, მოგვიჩანებს ხოლომე თათს. ტყვეობა არ უთ-ქვამთ, ხანე ი პუჩია და კეთილი ვეფიფიანს... საქმეცოლო ვეფიფიანს... თუ გული არ გაუტედა კაცსა... ან რად უნდა გაუტედა... ნაჭურისს ლირისი და...

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

ესლო ჩემი ბიჭურები ტრელი-კანა მოაუხუნად იღებს ვარსა და მელიან, აცა, მამილო, კაცს მო-გვიტანს... სამი ქედი-და... ის ერ-თიკო ცოტა კარგი ვერ მომივიდა, მაგრამ არა უმჯობესია... შემძლეული კაცია ამის პატრონი, კი ცხოვრება აქეს... ღმერთმა მისცეს... უაქველად მოიპყროთ... ამ მეცხეა ჩავსერე... ახ ბელ დავისევენბე...

წამის აჩქარა. —ხელმძღვანელი დღე ბარჯის დღე... ქამის დღე... სანლის-პატრონისა ქი-ნა უნდა ჩაეუტანოს... დღესამე ჩი-ვალ, ერთორს გულურააც ვიყლი შინისათვის, ვამეფიფიანს ცოდნის არიან... წაიდა წელიწადი, ახლა ახალი დღეგება... ასე ქვეყანა გავჩ-ნილი, რიგი მიღის; რიგი მოღოს... ჩვენ მიღეფართ, ჩემი შეღვი მო-ღიან... ვეჭ, ერთხელ მეც მოვდედა ზურგი; ჩემი ცხოვრებული ოსტეტი მტეკოდა ხოლომი.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

თავის შორხმდედლობა დალონ და ვახანდ რამე მისალოციეი. რო-გორც უნდალოც ვეფიფიანს, მე მისრობის უმეტრობა უნდა აღიფარა და პირი მოეკეთა.

პირის მოკუტეც არის და მოკუტე-ვაც. თუ მისინაზე ხელს ვიღებ, და თითოეულად ახალი ვერ დავისახლე, ეს იმას-კი არა ჰგავს, სულ არა ვიჭე-რა ახალწელიწადზე. აია და მე-ელი ადითაო, მოგვე და გავიკცხო, ამა რა არის ახალი, რა იქნება ახა-ლიო, რის იმდ უნდა გვემოდესო და ან არ უნდა გვემოდესო?

თუ საკუთრად ვერ დავახსლებთ, რა იქნება ახალი, ვაჭი სულ იმე-დალწეფიფიანს უნდა დავჩინო, რამ არა იქნება რაო?

თუ ლაღინი საკუთრად ვერ დავ-ახსლებთ; ესა დასა აქვე ასე და ასე უნდა მოხდესო, ან სანატრულია, ასე მოხდესო, —თუ ესევე შევიძლით, განა სრულებით ახრას უნდა ველო-დეთ?

სულ რა ქვა ვაქვდეს, უარესზე უა-რესი ხომ შესახდელია, და ესეც მო-ლოციეიანი, ესეც ახლის მოლოციეიანი. ცუდია, მაგრამ ჩინე ახალია. თუ უარესზე უარესი არა, უკეთესი ენათხ, —ესეც ახლის მოლოციეიანი. ეს ხომ ვაგვიანებს.

ერთის, სიტყვით ახალი წელიწადი მოსალოციეიანი არა ჰქვამს რა, ან ავი და ან კარგი, რა შეიძლება. ეს ლო-ღინეც მოლოციეიანი და მისასადამე ახა-ლი მოლოციეიანი ყოფილა.

შარშნ ვერ ახალიწელი არ და-მდგარიო, ერთმა რუსულმა ხუმარა გავთმა, ჩემს აზრით, ფრად ბრძნუ-ლი პროეტრად ამბედა: ქათმის, ინ-დოლორის, ბაჭის და იხვის ქვერცხი-დასახადი (ბაგი) რომ შემოვიდო-თო, ანგარიზობა პროეტრად დაწერე-ო, —ხანისა ეტყვი მოლოციეიანი ფული შემო-უო. ბეგრმა ვაჭრებს ეს ამბავი სიხარუ-ლით მოიხსინა და იმედიცა ჰქონდათ, ვაგსმ ეს ღვთის წყალობა მოეფი-ნება ქვეყანასაო. მოლოციეიანი კარგი ჰქონდათ, მაგრამ ლოდინი ლო-ღინად დარჩა და არ აუსრულდათ. ეს მინეც ახალი ამავეი იყო შარშან-დღისთავით, თუმცა-კი პროეტრის პა-ტრონიშის აზრით უკეთესზე უარესის მოლოციეიანის სახელი უნდა ჰქონოდა.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

მეორე მაგალითი. ბაქოს ნავთის მწარმოებლებს, დიდ მწარმოებლებს, სულ მოლოციეიანი არა ჰქონდათ, რომ დიდის ხნის სანატრი ნავთის ბაგი შე-მოღობებულყო ამ ახალწელიწადს. ახ-ლა-კი მისარულებაში არიან, რომ ვეფიფიანს ორ ამაღს ვაღიხიან ვერო-ბლეს ლოჯი მოსტყუებთ, რომელი და როტმლიდი ცას ეწვეიან: რასაც არ მოველოდით ღმერთმა, გვიწე-არა მოლოციეიანი. აი ესეც უარესზე უკეთესი. ესეც ახალი ამავეი, ახალი მოლოციე-იანი არ არის, მაშ რა არის ნავთის პა-ტრონიშისათვის?

წვევლა-კოლეფი იმის მითელ ქე-ფიფიანსაზე, ვერმანია არის მიზეზი, რომ თვო-ფარაბით შეიქურდა მთე-ლი ვეროპაო და პოზნანის პროკინ-ციდამ, თავის დედულ-მამულიდამ, პოლოკებს აუარს უპირებს, რა არის სლოვიანის თესლო შეგაციო ვერმანი-აშიო. ამ ოკოლდე წლის წინად იმ მო-ციეიანად, რომ ვეროპაში, ქრისტიან ხა-ლში, მეტრამეტე საუკუნის დასას-ლებით მახელი და მტარავლობა ვა-ნათლებულ ვერმანიში მოიპოვებდა უმაღლესი უფლებასა და ბრძანებო-ბას. აი მოლოციეიანი უკეთესზე უა-რესი.

მაგრამ ამ უარესზე უარესის მო-ლოციეიანი თუმცა შესახდელიყო ყო-ფილა. ამა, როგორაო, აკითხეთ, აი როგორაო. მახელი ხომ მახელი ჰქვამს, გინდა თოფი იყოს, გინდა მშაქლიდარო, გინდა შუბი, გინდა ხმალი; მტარავლობას ხომ მტარა-ვობა ჰქვამს, გინდა პოზნანის სლა-ვიანებს თავის ენის სწავლება აუკრ-ძალე სასწავლებლებში, გიღ მამუ-ლებიდან აჭყრე და გადასახლე, გინდა რუსულის საქმე შეუხუთე. მა-გრამ ამ მტარავლობას და მახელს აკითხო რა სახელს უწოდებს ვერმანი-ული ვაჭრით, სახელად ვერმანი-ული ვაჭრისა? მოიხსინეთ რას ამბობს შობის დღესასწაულის ვაჭრე:

„მშვიდობის მომეფინი ძალი ქრის-ტიანობისა მტარავლობად გამოჩნდა ჩემის ღრის სახელმწიფოებების სოფა-ცობიერებაში და ფრადი სიხარუ-ლით მოვიხსენიებთ, რომ იმათი უპირველესი ვერმანიო ამ ქვეშარტი

განანათლოა, —შენ ცემა-კი არა, ხარ-ბაზანიც ვერას დავაკლებსო... ალექსანს მათ დამოკლდა, მოწუ-ვიტა კოქედან გრძელ ვაგას, ვანა-თო, ლამპართან ვარგა ვანს მოუწ-და აგებას და მერე წვერი გააო-ყვანა.

—წემის აგებას-კი მთელი სა-თი უფრდები... წაიდა თვალის სინათ-ლი, თქვენს დეშმინის ადგობა ქირი წაიღო... როგორცდ მამე-რებს... ძილი მერე... წაიჭრებო არა მინებია, სანურ საქმეს ვეფიფიანს...

ზუთუ... ვაისინა-ქარმა, მერე ერ-თი ღმინიოდ დაჯროლა და ვილა-სიც სახლს ჩაქრით თუნუკ აავლო-და; წემსმა ზნტობა დაიწყო ლამ-პარის შთი შემაკლდა და ჩასთე-ლია.

—ობობა! მოუსვენარი ამინდია... ჩაღვებს უფიჩებს ადამიანს... განს-ქარქარში გვექნება აი ლი.სი... ჩე-მი სიმამრისა იქ იქნებან... კარტე პატარაბიდე ვეფიფიანს... ხუთი პარ-წელი... ექსი—ქალისა... ახ ახალი ვეფიფიანს მაშინ ვაგვიანებდა, აი...

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

ქრისტიანულ მხედველობის გამომო-ქმელოა“ ამას ამბობს ვაჭრით იმ დღის მო-ხსენების დროს, როდესაც სხარების სიტყვით ვაგასმა: „წიღებდა მლა-ლთა შინა და ქვეყანას ზედა მშვი-დობა, კაცთა შორის სათნოება“.

ამა დღეს, როდესაც მახელის ლე-სვას და მტარავლობის უწყალო-ბას დაჩქეს ქვეშარტი ქრისტიან-ული მხედველობა! ახალი არა არის რაო! როგორ არა არის-რა მოსა-ლოციეიანი. სულ ახალი და ახალი ამავეი ქვეყანაზედ.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

წამის თითქო მოილოლა, დუნედ აღიდა და ჩამოილოდა; დღესამ უფრო ლომად ჩაფლა ნაცარში ფეცები.

კარა, რაც უნდა იყოს, რაც უნდა მოხდეს, იმაზე მანერ ველის ნუ ვაი-ტებთ, რომ ახალი არა იქნება—რაღა. ვიციტო და გვათავით, სულ რა არა იყოს—რა, უკეთესზე უარსი მანერ იქნება. მაგრამ მე დაწმუნებული ვარ რომ ბოლოს, სულ ბოლოს, უკეთესზე უკეთესი მანერ თავს გამოვახსნე.

თუ სხვის მანაწილა არა ვყოფილ-ვართ, მეტარებოდა და ყოპარაზობა პირველ მცნებელ არ ვაგვიბოდა ჩვენს სიკეთესში რისამე მჯავითი მუშა ვყოფილართ, უკეთესის მო-ლოდინის იმედს სრულბითაც ვუ-ლოდამ არ ვადავტეხარდებო.

ახა, მოსამეტი დამანო, გადავალე თავლი შენს ვაგლილს გზას, თუ ათია-დენ აკიცილ წელიწადი გარჯილხარ და გიცლი იმ გზაზე, რომელსაც ცხო-ვრების გზა ჰქვია, არ გვეითებო არც შენის საკუთარს საოჯახო საქმის ვი-თარბებს, რა შეგიძინა ან რა ხელ-მოკლებოდა გამოგვიგლი; რა სხარე-ული ვინახეს, ან რა ნაღველი; რამ-დენჯერ გიციქვია და ჩაყვითლს ვულ-ში ცარქლის ზღვა შეგვიტეგია; არ გვაითებო, რა ტანჯვით, ზრუნვით, გარჯით და წელში მოკაყული გე-ვლია ამ ცხოვრების გზაზე. მარტო რომი რამ მითხარია: ვაგლი გზას რომ ვადახვდებ, კვილს ხელდა შენის ნავალისას, თუ არა?

— ღიადკო, გვიასუხებს. აი, ხე-დავ ამ გზას. პირველად ვალა-რით, ბალახ-ბულახით ან ღორლით მოდებულ იყო ეს გზა, კაცის საეა-ლი არც კი ჩანდა. აქა იქ ვფხვის ნაკვალევს ძლიესა ნახავდ. დავი-წყეთ თითო-ორილამ აქეთ სარა-ული, ავგლიჯეთ ბალახ-ბულახი, ხელ-ბი ზედ ავგლიჯითებოდა, ვაგვინდეთ მიწა, ხან ერთიან ხან მეორემ; ხან ერთ-თად, ხან ცალკე ცალკე და აი ახლა ამ გზას ხომ ხელდა, ფართო შარა-კი არ არის, მაგრამ კვალ დანეწულია, ბი-ლიკი სხან და ვაგლიჯების იმედისა აქეს, თუ მუშაკნი არ იტყვიან უარს მუშაკობაზე. ზოგმა ამ ვაგლიჯაზე თათის ღრენ მიწითა, თავი შესწარა და ცხოვრების საღონიო სურვაზე ერთხელაც ვერ მოუხდა მოკეცენა; ზოგი შედგა ცხოვრების ღონისა-თის; მაგრამ მანერ კოტათი ვაგლი-გნა სავლელი და ეს შერჩა სასახე-ლოდ. ერთის ნაღვს, ნაღვებურს მე-ორისა მოქმად და ამს რომ ვადა-ხვდარობი დაკვირდები, იტყვი, —ჩემი ნაღვებური თან-და-თან განიცრდებოა, ეს ზარი მთილის სიკაცლის ყაველგვარ ღონის მარჩენიაო, რა-დაღანაჲ ქვეწერობაში უღორბის სი-ხარული სხვა არა არის-რა, უმეტესი ღონი არ იპოვება და უმკიდრესსა საურეჯ არ ვაგზინო.

აი თუ გნებოთ ახლის ახლობის საუფლებელი და მოლოდინის ნაღვე-ლი სათაუ აქ არის, აქ ყოფილა და იქნება უკუ-სამდე.

სიკაცული სავლელი გზა და ვინც ამ გზაზე არავითარ სარგს არა მხი-დაეს საქვეწოთ გონების ავაქრო მო-ვლანზე, იმისი სიარული ვაქებება;

გზა სიგოგნისა ვინც ვაგლი-და ან ადამკადა ნაჯადი, უხვირო მატანტალია და იმისი სიკა-ცლები უარსი და პირუტყვისებურია. თურმე სიხარლის სათაუე ამაში ყო-ფილი, სიხარულის წყარო აქ იმადე-

ბა და ვერაფერი იქნება ყოველ ვე-რის ნაღველისა და განწირულების ატანისათვის სხვა ღონის-აძება, სხვა წამალი, სხვა ნუგეშის ექვსაჲ თუ არ მოლოდ ეს რწმენა; საქვეწოთ საქ-მეზე და ურთიერთის სიყვითის-თვის შრომა და გარჯა მხსნელია ყო-ველ ვერის დატეხისაგან, განწირვისა და დამეცლებისაგან. თვით მსკოვანე-ბა, წლოვანებით ხორკილად მისუს-ტებული, ამ საერთო შრომის სიყე-არულის ძალით ახლდება, ახალგაზ-დებმა, ყმაწვილებმა.

ამ ძალით შემოსილის კაცის-თვის ქვეწერება-კი არა მდებლდება და იღუპება, თან-და-თან წინ მიდის, იე-დაწმუნებულია, რომ ქვეწანაზე კე-თილის მუშაკი არ შეწყდება, იმხანს თელილს, წინად შეკრულს კვალს, სხვა მუშაკი მოემება და კეთილს გზას აგანიერებს მომავალითათვის.

ამ გზაზე მუშაკი მოლოდინულ-ლოდინსკი არა ხელდას, ნაშვილის მოლოდინებს მოესწრა და თვლით-თა ნახა მოსალოდინელი, უარესზე უკეთესი, ძველზე უახლესი.

თუ მოლოდინე ვართ უკეთესისა, ეს სიყე თვის თავად ხომ ვერ მო-ვა და ვერა.

ვაგვიგებია და ჩვეუა კენესას და-რეკულვართ, ვაი ესა და ვაი ისაო. ამას ეწვიეთ, ვწყობთ.

მაგრამ ცხოვრებაში სულ ვარცემ-ამოვუელი ქირი ხომ არ ვაგხდენს. მეკრულ ვამაზე უარესი ქირი თვი-თავულ ჩვენგანშია, ჩვენს გულს და სულშია, ჩვენს შინაურს ცხოვრე-ბაშია, ჩვენს ხასიათში და მიღრეკი-ლებაშია.

ახა რა უნდა მოგიტანოს ახალმა წელმა, თუკი ჩვენ სელი არ ვაგვი-ძრავს, არაფერი გვეფიქრია და ვა-ზრუნია ახლის მოტანისათვის, კარგის მოტანისათვის. ემუდარებოთ და მო-ლოდინში ვყოფილეთ: ავარ ზეცა თავის მადლით გვიწოდებს მანან-სა და ვანეღებოთ. ამას-კი აღრა ვეფიქრობთ, ზეცამ ერთხელ უშვიბა მანანა ცბრაველია და იმას შემდეგ კა-ცი ვაღვლებულია თავისი ოფლი და ზრუნვა ვაწროს მიწის ხრისათვის და პარისათვის, თესვისა და რწყე-ვათის, ლუწვისა და ფეხითარისაჲ. აი ნაშეილი ღონი მოლოდინის-აქ არის, იმ კაცშია, ვისაც ვარჯისა და ზრუნვის მადლი ურთავს უსულსა. და მოლოდინე კეთილისა, სიხარუ-ლისა, ბედნიერებისა იმას შეუძლიან. მისალოცვი იმასა აქეს.

შეგიძლიან ჩვენს თავსაც მივუღო-კოთ, თუ არა?

ანისხატესუხელი

დებემა 30 დეკემბერი კანონპირში, სახელმწიფოთ საბ-ჭლოს დადგენილობით იმ მიმო-მდინარე ანგარიშებზე, რომაღინც უნდა შემოიღონ სახელმწიფოთ და კერძო დაწესებულებათა და საბან-კო კონტრატებზე, დერბის გაჯასა-ხადის მივირ უნდა იხადონ განს-კუთრებული ვარდასახადი, წლიუ-რად 0,216%.

40 კ. დაწარმებზე — 30 კ. საბა-კოვება ბაქ უნდა არიან შუტრო-ლეუსსა და კრანსინსა, რომ ტრავნსა და ვაზარისზე, ბუნისსა და გან-წმენდილ ნოთზე — 1 მან. ოქროთ-თი თითო ვაგონი: ვარაფერის წე-სასმელზე მძინებისათვის — 70 კ. თარათი თითო ფუგზე.

მულზარა, რომ ვარც სოფიადან მოსულ აზბეგ განსაზღვრა, იქ ად-მოკრენით ვიქმულობა პრინც-კობურგის წინამდევ. ამბობენ, ვითამ მთავრის ნაქმონ ჩაუკვდი-პროკლამაციე, რომელითაც ხალხს ადევნებს უპირებდენო.

სამაგროში, სხადლეთმა უმასუ-სა გრავ მოატებულს, რომ ანა-მეგვიტყვიან, ახლან თუ არა რამე შეგვედგება ჯავდშიო.

პარლნი, რავორც კერძოდ მიდებულ ცნობილგანს სწანს, ეფერი საშუ ანგეთსა ვაუსტალი-მოკუელოთ ჯდევი და იმსთან-ერთად რამდენი კაცი, რომ ად-რადეც საფრანგების მძარველი-ბის ცემ იმყოფებდენო.

31 დეკემბერი

კანონპირში, ხელწიფე იმპერა-ტორმა გამოუცხადე დიდი საყე-ვლოთ 1-ელ არმიეს კორპუსის კომანდირს ოსებ: დას ხარგონი-ვე-ტრადლის ვიპარენს, რადგან ვა-ხონი თავის ნებაზე უარგზნია და სამჯერ ხედი შეუწყვლ მისდა და-სარდვევად.

დედს გამოცხადებულა სახელ-მწიფო ხარჯთ აღრიცვა 1888 წლისა. ჩვეულებრივი სახელმწი-ფო შემოსავალი აღრიცხულია 851.767.628 მან. ჩვეულებრივი ხარჯი — 851.242.423 მან. შემო-სავალი ადვანტიტა ხარჯს 500.000 მანათით: ამის უარდა არჩვეულ-ბრივი შემოსავალი მოსალოდინე-ლი 33.724.089 მან. ხოლო ხარ-ჯი — 34.250.100 მან.

„Journal de St.-Petersbourg“-ი დახარავთ ამის თაბაზე, რომ ამას წინად ბურღისში ჯარი იყო გადაცხადი ზევიდამ და ასე გა-ნაგრძობას, ერთხელ დადრვევს სუფიებ-სას, ამჟერაროდ, შემ-დეგ კიდევ დადრვევს მოსდევს გარნა უნდა შეინიშნოთ, რომ ამავითი უყვლებითა დადრვევითა ბოვადგობის საქმეს განზოგერს გზაზე ვერ დაყუებებს გაცი; კანონ-იერის გზაზე დაყუება-კი ამ საქ-მის ერთად ერთი სავანია, რა-მივასაც უნდა გეტანებოდეთ, თუ ეს მოლოდინის სიყე ვინდა, ინ-სა, იდედითამ მივედობინებამ. კანონპირის პირმა, ვი ს დამამბარს. უ ა ს ვ ა ი:

სახელწოდება	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
კანონპირში	9	15	
კანონპირში	182	1/2	
კანონპირში	1	34	
კანონპირში	270	1/2	
კანონპირში	249	1/2	
კანონპირში	98	1/2	
კანონპირში	98	1/2	
კანონპირში	84		

სახელწოდება	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
კანონპირში	1	5	
კანონპირში	3		
კანონპირში	2		
კანონპირში	5		
კანონპირში	3		
კანონპირში	3		
კანონპირში	5		
კანონპირში	4		
კანონპირში	2		
კანონპირში	7		
კანონპირში	6		
კანონპირში	13		
კანონპირში	7		
კანონპირში	6		
კანონპირში	5		

გერძო განცხადებანი დიბეგდა და ივიდებ ღამის მესრე ვეკო მთორბა სოჯონ მალობლი შეილეს, ვამოცემული ზ. კენანეს მერ. შასი მთიი აბაზი.

ახლად გამოვიდა შექსპირის ტრაგედია ჭამელეტი ინგლისურად გადათარგმნილი აგრე მანდალის მარ. გამოცემა მეორე ივიდებ ყველა წიგნის მალხებში. შასი მთიი აბაზი.

საპოლიტიკო და საღმრთაპირო ბა

1888 წ. 1-ს იანვრიდამ ცმობა ვოკულ-დეგ გარდა იმ დეგებინა, რომელნიც ზღ-მოსდგენს კვირა-უქმებს.

დღე	10 მან.	6 თვე	6 მ.
12 თვე	10 მან.	6 თვე	6 მ.
11 "	9 " 50	5 "	5 " 25
10 "	8 " 75	4 "	4 " 75
9 "	8 "	3 "	3 " 5
8 "	7 " 25	2 "	2 " 75
7 "	6 " 50	1 "	1 " 50

სახელმწიფო დაბარებულ კლირება — 17 მან. მთელის წლიო სოფლის მასწავლებელთა ივიდებ მთელის წლით დავობობა 8 მან. ტრადისას გარე მესაგროთა უკ დაბარენს ვაგეთა აქედეს დაწესო: უიწარ. ვა რედაქციო ივერია.

თუ ტრადისში დაკვეთი ვაგეთი ტრადისის ვაგეთე აღრეს ზედ შესცვლია ვინმე, უნდა არმოადგინოს რედაქციამ ერთი მან-თა; სხვა ყოველის აღრესის მცდობაზე — 40 კა.

თუ თვის განმავლობაში დაკვეთა ვინმე ვაგეთი არა მთელ-წლით, იმას მხოლოდ შემდეგ თაუეს პირელ ღლიდამ ვაგეზაზემ-გაცხადებანი მიიღებინ ვაგის რედაქციამ.

შასი ბანსახარის დაბეგმოსათვის: ა) მუიონე კანონპირსა სტრადინა 8 კა., პირველზე — კა. ბ) სოფლი უსასქელა კრად 30 მანით, ხოლო პირველი გე-— 60 მანათა, რიგსეი სტრადინას გამოაბარებება იმის ვაგეობას, რადგან ადგილსაც დაქმენს ასა ვაგეობას ტრადისას.

კავას. არველი ივიდებ სე-წესსხმელ დიქისა, სხვა-და-ჯეუსს და მოლოდინის-ტრადისს და მისი ვინისა მან-სა-ტრადისს და პრეტრადისს, რომ სე-ფარს ვაგე ვაგის დანსე და სოფლის სკოლად, რომელი-წრისის სეკე ამ გერ ივიდების სხელს არ მომარება. ფესა შამიბრ, ფარავა მესტრად დაფუგეულოც ვე-უოფილეს, თუ მუიონეს მარს სა-გზავნება სკოლად, დამრიცა დი-სოფლითილთ შეხვევს ნასულ სე-წელს ვაგეზაზემად თვით მუიონეს-ხელ-მძღველობობა.

დაწმუნებოთ ჩვენის სტრადისსა სსსეი გრანბი მოსწესებულა შერ-კურსტმა, რომელიც უსასქელად-დაბა და ვაგეობა. ქალაქ ვაგე-სურველ ფარ-დადს ვაგე-მარ-ადრეს ტრად-ხელდაივოს: ტიქი. პერვა კავკას გუნია ი პოლიტა. ე. მავსეთისკი. თიხა, № 25.

ცამოვებ და იე-ჩარვეანის წიგნის ვაღაზიანი შავართიელი-კალენოს. შე. შა.